

14.Luku Alicia Alligton käveli hermostuneena pitkin käytävää, hän oli tilannut kyydin lähimpään kaupunkiin parituntia aiemmin. Kaikki tavarat oli pakattu valmiiksi, paria laukkuu lukuun ottamatta. Leopoldin tullessa noutamaan loppuja tavaroita, Alician huoneesta tulvi aistillisen huumaaava tuoksu. "Ah miten kerrassaan huumaaava tuoksu, mistä se on peräisin?" "No mutta Leopold hyvä en tiennytkään sinulla olevan kiinnostusta tuoksua kohtaan." "Se on minun kätkeyty pieni salaisuuteni." "Voi minä niin rakastan yllätyksiä, ja te jos kuka olette arvoituksellinen mies, joka osaatte yllättää kerta toisensa jälkeen." "Voi älkäähän nyt toki, minä vallan häkellyn. Nainen kaivoi pienen kangaspussukan matkalaukustaan ojentaen sen sitten Leopoldin nuuhkittavaksi. "Hyvä tavaton, tähän on suorastaan hullaannuttavan huumaaava tuoksu, kuinka sinä olet saanut tämän aikaan ja mikä on tämän pussin tarkoitus." "Sanotaanko, että minun pieni salaisuuteni on intohimo erinäisiin yrtteihin ja kasveihin josta sitten valmistetaan erityyppisiä tuoksua. Tämän pienen pussin tarkoitus on saada asusteisiin sopivan pikantti tuoksu." "Lady Alligton, en tiedä kumpi on suurempi, hämmästykseni vai ihastukseni sinun intohimoasi kohtaan. Leopold nuuhkaisi vielä kerran pussin sisältöä. "Tämä laukku on nyt valmis, Leopold voi viedä sen alakertaan jo valmiiksi. Minä tuon tämän viimeisen laukun itse. Mies kumarsi syvään ja tarttui sitten laukkuun vieden sen sitten eteisaulaan odottamaan. Painuen sitten suoraan autotallille, missä Edith Honebelyn kuljettaja kiillotti autoa. "Tuli äärettömän tärkeä keikka, tämä sanoma pitää toimittaa välittömästi Paul Leronille ja henkilökohtaisesti, ymmärrätkö?" "Kyllä mut..." "Ei mitään muttia! Kauanko menee ajaa lähimpään kaupunkiin?" "Puoli tuntia sir!" "Sinun täytyy ajaa sinne kahdessakymmenessä minuutissa." "Hyvä on sir! Leopold Legress riensi takaisin kartanoon, jossa muut vieraat olivat jättämässä jäähyväisiä Alicia Alligtonille. Lukuista pyynnöistä huolimatta Alicia piti päänsä tehden lähtöä. "Leopold, missä se autonkuljettaja viipyy, juna Lontooseen lähtee reilun tunnin kuluttua, ja en tahdo myöhästyä siitä." "Kuljettaja on tärkeällä kyydityksellä, mutta ehtii tulla kyllä ajoissa." "Ah vallan mainiota, vetäydyn siksi aikaa huvimajaan odottamaan. 65 Vieraat katselivat Alician poistumista puutarhaan. "Tuo hirveä nainen aiheuttaa vielä harmia mokomakin..." "Susan hyvä rauhoitu, me kaikki olemme vielä järkyttyneitä sir Georgen poismenosta, ja lady Alicia ei ole ollenkaan oma itsensä. Myös Lisa ihmetteli Alician käytöstä ja pukeutumista, joka oli olosuhteisiin nähden hieman sopimaton ja mauton. Samalla hetkellä kartanon eteen ajoi musta poliisin virka-auto sekä Edith Honebelyn auton kuljettaja. Paul Leronin ilmestyminen paikalle, aiheutti hämmennyksen vieraiden keskuudessa. "Onko tämä nyt sopiva hetki virkavallan saapua paikalle? Ihmetteli Trevor Londermon. "Ikävä kyllä, velvollisuudet velvoittavat. Leopold kävisitkö noutamassa lady Alicia Alligtonin. Tahtoisin jututtaa häntä hieman. Leopold ontui ulos puutarhaan jossa tämä oli nähnyt Alician viimeksi. Alicia ei oikein tiennyt mistä oli oikein kysymys, mutta totteli hovimestaria ja tuli tämän perässä aulaan, jossa Paul Leron odotti tätä. Alician tultua sisään, tätä odotti yllätys ja oli silmin nähden hämmästynyt. "Ah Paul Leron, en odottanut näkeväni teitä enää. Mikä se komissaarin nyt tänne toi?" "Elämä on yllätyksiä täynnä, ikävä kyllä minun on jututettava hiukan teitä." "Minuako, miksi ihmeessä?" "Tutkimuksissa on ilmennyt uusia todisteita, jonka johdosta, olen pakotettu toimimaan virkavallan toimenkuvan mukaan." "Mikäli komissaari vihjaa minun kuulusteluun, niin uskoakseni se episodi käytiin läpi aikoja sitten, ja lopputulos ei ollut mitenkään mairitteleva komissaarille. Paul Leron punastui korviaan myöten, Alicia Alligtonin puheesta. "Lady Alligton pyydän siirtymääme lady Edith Honebelyn työhuoneeseen kuulustelua varten." "Ei ole tarpeen, asia voidaan käydä läpi tässäkin. Alicia tyytyi toteamaan. "Siinä tapauksessa pyydän teitä kaikkia siirtymään viereiseen salonkiin, Leopold hoitaisitko valmistelut?" "Totta kai. Puolituntia myöhemmin ruususalonkiin oli kokoontuneet kaikki vieraat

Edith Honebelyn johdolla. "Minä en voi käsittää mikä tämän kaiken merkitys on? Susan Londermon tuskaili. "Ilmeisesti tutkimuksissa on selvinnyt uusia seikkoja, minkä johdosta meidät on kutsuttu tänne. "Tavatonta, tämä on pöyristyttävää. Totesi puolestaan Alicia Alligton tuttuun tyyliinsä. Samaan aikaan ruususalongin ovi avautui ja sisään asteli Paul Lernon yhdessä Leopold Legresin kanssa. Miehet katselivat kutsuvieraita, jotka istuivat kuka missäkin. Komissaarin ja hovimestarin paikalle saapuminen aiheutti värikästä keskustelua vieraiden keskuudessa. Paul Lernon rykäisi korostuneesti ja väkijoukko hiljeni saman tien. 66 "No niin, nyt kun kaikki on asettuneet paikoilleen, niin voidaan ilmeisesti aloittaa. Kuten me kaikki tiedämme, niin täällä kartanossa tapahtui ikävä ja valitettava murha. Jälleen väkijoukossa kuului kohahdus. "Hovimestari Clement kuoli nautittuaan viiniä johon oli lisätty myrkkyä. Tutkimuksissa on käynyt ilmi että myrkky oli tarkoitettu kokonaan toiselle henkilölle, kuin Henrik Jörgen Clementille, joka oli hovimestarin oikea nimi. Väkijoukko hätkähti komissaarin kerrottua hovimestarin koko nimen. "Vei suunnattomasti aikaa tutkia, kenelle myrkky oli tarkoitettu, joka lopulta selvisi kuitenkin. Murhaajan tarkoituksena oli tappaa eräs hyvin tärkeä ihminen. "No kuka sen sitten teki? "Asia kerrallaan sir Trevor. Se selviää aivan pian, sitä ennen kerron kuinka kaikki tapahtui. Murhaaja oli ruiskuttanut injektioruiskulla kuuden punaviini pullon erään tappavaa myrkkyä, siten että ulkopuolisen oli mahdotonta epäillä asiaa. "Tavatonta! Parahti Sigfrid Dovell, kuka sen sitten olisi pystynyt tekemään. "Niin, todellakin kuka? Kuka olisi päässyt viinikellariin huomaamatta, kenellä teistä oli valmiudet suorittaa kyseinen toimenpide? Väkijoukko katseli toinen toisiaan vaitonaisina. "Sigfrid Dovel, sinä olet toiminut hoitajana, joten injektioruiskun käyttö on sinulle lastenleikkiä. "Tuo ei pidä paikkaansa! "Sir Helmut Dowell, teillähän on viinikellarin avain, eikö totta? "On kyllä, mutta jos luulette minun sekaantuneen asiaan, niin erehdytte, siksi toisekseen miksi minä olisin hovimestarin myrkkyttänyt? Jälleen syntyi kiivas keskustelu kun vieraat kävi läpi asioita. "Arvon vieraat rauhoitutaan, tosiaan kuka olisi hyötynyt hovimestarin kuolemasta ei kukaan. Sen sijaan on syytä uskoa, että hovimestarin kuolema oli silkka vahinko, ja että murhaajan tarkoitus oli murhata kokonaan toinen henkilö, nimittäin teidät lady Edith Honebely. "Minutko muka? En ymmärrä. "Teidät juuri, pahaksi onnekseen murhaaja eri tiennyt määräyksestä, jonka mukaan hovimestarin tuli tarkastaa aina uusi saapunut viinierä. Fredrik Honebely rykäisi huomiota herättävästi. "Niin? "Miksi murhaajan tarkoitus oli myrkkyttää arvostettu äitimme? "Taloudellisen edun nimissä, sillä äitinne pois meno olisi aiheuttanut pikaisia toimenpiteitä Honebely Housen kohdalla. "En nyt ymmärrä? Totesi puolestaan Helmut Dowel. 67 "Ette vai? Te jos kuka olisitte eniten hyötynyt äitinne pois menosta, sillä onhan selvää, että te perisitte äitinne, koska olette lapsista vanhin. Teillä Helmut Dovell oli mahdollisuus ja motiivi kyseiseen tekoon. "Tuohan järjetöntä? Helmut nousi seisomaan kiihtyneesti ja katseli vieraita silmiin. "Te, te ette voi uskoa tuota, tuo ei ole totta. "Rauhoittukaa, sillä en usko, että olisitte syylistynyt moiseen tekoon. Alicia Alligton syytytti pikkusikarin palamaan. "Menkää jo asiaan, sillä minun junani Lontooseen lähtee aivan tuota pikaa. "Pelkäänpä lady Alligton, että myöhästyitte siitä junasta. "En ymmärrä? "Se selviää aikanaan, mutta nyt annan puheenvuoron tutkimuksissa mukana olleelle henkilölle eli Leopold Legresille. Leopold oli siirtynyt väkijoukon eteen, katsellen sitten näitä. "Kuten komissaari asian ilmaisi on siis tapahtunut kylmäverinen harkittu murha yritys ja murha, tai itse asiassa kaksi murhaa. Väkijoukko huudahti hämmästyksestä ja jopa Paul Lernonkin oli kuin puulla päähän lyöty. "Arvoisat vieraat kaksi murhaa, joiden takana on yksi ja sama henkilö, nämä murhat on tehty kylmä verisen ammattitaitoisesti ja äärimmäisen taitavasti. Vain yksi henkilö teistä kykenee sellaiseen eikö totta Julia-Felice Alligton. Väkijoukko kääntyi katsomaan Alicia Alligtonia, joka poltti näennäisen tyytyväisenä pikkusikaria. "Lady Alligton voisitteko

ystävällisesti avata vieressä olevanne matkalaukun. Lady Alligton sammutti sikarin ja avasi sitten vieressä olevan matkalaukun, jonka sisältö tuoksahti melko voimakkaasti. □ Sir Trevor, voitko tuoda sen pienen tuoksuvan kangaspussin minulle. Paul Leron ja väkijoukko katseli ääneti Leopoldin toimintaa, kun tämä sai käsiinsä tuoksua tulvivan kangaspussin. □ Arvoisat vieraat. Arvoisa komissaari, tämä pussi sisältää erästä voimakasta tuoksua. Tuoksua joka saadaan eräästä hyvin myrkyllisestä kasvista. Kyseisen kasvin myrkkyä löydettiin Clement vainajan elimistöstä sekä sittemmin myös viinipullosta. Väkijoukossa syntyi kiihtynyt reaktio. □ Lady Alicia Alligton, syytän teitä Henrik Clement Jörgenin, että miehenne George Alligtonin murhasta. 68 □ Hah! Tuo ainakin jos mikä on täysin absurdia, päätöntä kuvittelua, että minä olisin muka jollakin tapaa osallisena mieheni surmaamisessa. □ Mister Leopold te olette täysin sekopää. □ Niin nyt tarvitaan kyllä hyvä selvitys, totesi Paul Leron 15. Luku □ Lady Alicia Alligton, te kerroitte taannoin, että taikuudessa kyse on illuusiosta. Leopold katseli vieraita jotka olivat täysin hiljaa. □ Saaneen esitellä Alicia Alligton alias Julia-Felice Alligton kuuluisa ja äärimmäisen vaarallinen vakoilijatar. □ Tuohan sulaa hulluutta. Paul Leron liikahti nyt levottomasti. □ Lady Alligton, te kerroitte että taikatempuissa kyse on illuusiosta, miehenne kuolema oli todellinen illuusio vailla vertaansa. Me kaikki paikalla olleet näimme kuinka kaikki tapahtui. Mutta se minkä näimme, oliko se sittenkään totuus, vai illuusio. □ Mitä yrität ajaa takaa? □ Minä kerron kuinka kaikki tapahtui. Lady Alligton te latasitte miehenne aseeseen, mutta ette laittanut luotia piippuun, jolloin miehenne ampui tyhjän pistoolin. □ Tuo on naurettava väite! □ Ei suinkaan vaan temppu, jonka olitte oppinut oltuanne taikurin apulaisena, silloinkin te latasitte aseeseen, mutta laitoitte luodin, jota ei olisi pitänyt laittaa. Lady Alicia Alligton vaadin pidätystänne välittömästi. Paul Leron otti askeleen kohti naista ja kääntyi sitten ovelle. □ Pidättäkää hänet! Lady Alicia Alligton nousi hitaasti ylös tuolista ja käveli ovea kohti, jossa odotti kaksi nuorempaa konstaapelia. □ No johan oli melkoinen shokki. Totesi Susan Londermon. □ Tosiaankin, onneksi tämä kaikki on ohi, totesi Edith Honebely. □ Ohiko? Ei ihan vielä. Samalla hetkellä ruususalonkiin asteli nukkavieru mieshenkilö, jonka ulkonäkö kieli korutonta kertomaa. □ Kuka tämä henkilö on? Kysyi nyt puolestaan Paul Leron. □ Saaneen esitellä Rob Jörgen Honebely, lady Edith Honebelyn poika ja Honebely Housen perillinen. Samalla hetkellä Helmut Dovel ponnahti ylös tuolista. □ Tämä on järjetöntä, se ei voi olla totta! Minä olen vanhin poika, perintö kuuluu minulle. 69 □ Ah sir Helmut Dovel, pyydän teitä rauhoittumaan, sillä ei teidänkään pussissa aivan puhtaita jauhoja ole. Nimittäin Alicia Alligton sai sinulta avaimen, jolla hän pääsi viinikellariin. Myös lady Alligtonin kiljaisu oli hyvin suunniteltu, sillä sen avulla George Alligton haastoi sinut kaksintaisteluun. □ Tuo on täysin naurettavaa, kuten kaikki tietää, niin minä en voinut sietää sitä hirveätä naista. □ Ah, se kuului osana oivalliseen juoneen, sillä todellisuudessa teillä oli mitä intohimoisimmat tunteet toisianne kohtaan. Ampuminen tyhjällä aseella aivan katseemme alla, oli teidän yhteinen suunnitelma. Paul Leron asteli nyt Helmut Dovelin luokse ja puristi miehen olkapäätä. □ Sir Helmut Dovel, pidätän teidät osallisuudesta kahteen murhaan, sekä murhan toteutuksesta. Helmut Dovel nousi ylös tuolista ja meni sitten äitinsä luokse ja polvistui tämän eteen. □ Anteeksi äiti. Sen sanottuaan mies nousi ja käveli kohti ovea. Myös Paul Leron ja Leopold Legress poistuivat salongista. Miehet poistuivat kartanosta ja kävelivät sitten kohti komissaarin autoa. □ Mister Leopold, te olette olleet suuremoisena apuna tämän jutun ratkaisussa, ja minun on tunnustettava, ilman teitä tämä juttu olisi jäänyt ilman ratkaisua. □ Voi älkäähän nyt toki komissaari hyvä, en voi ottaa kaikkea kunniaa itselleni. □ On kuitenkin joitakin seikkoja joihin tahtoisin saada vastauksen. □ Niinkö? □ Niin, mutta jutelkaamme niistä oivallisen aterian äärellä. □ Todellakin, menkäämme siis. Reilu puoli tuntia myöhemmin kumppanukset istuivat

viihtyisässä ravintolassa, nauttien tarjoilijan tuomasta Cherrystä. – Niin mitä tahdoitkaan tietää? – Mistä tiesit Alicia Alligtonin vakoilijaksi? – Armeijan tiedusteluosastolla on omat johtolangat kyseisestä henkilöstä, hänen olemassa olo tiedettiin, mutta ei tiedetty hänen nimeään eikä sitä miltä hän näytti. Itse asiassa Alicia Alligton oli oikealta nimeltään Julia-Felice Greutz saksalainen vakoilijatar, joka vakoili saksalaisten laskuun. Toimiessaan sairaanhoitajana kenttäsairaalassa hän sai arvokasta tietoa haavoittuneilta. – Entä sirkukseen liittyminen? – Ah, kun Julia huomasi maaperän polttavan hänen jalkojen alla, päätti hän liittyä sirkukseen, sillä mikä oli sen sopivampi piilopaikka. Kaikki sujui hyvin kunnes hän tapasi George Alligtonin, johon hän ihastui, mutta pääsi samalla myös takaisin sisäpiiriin. Paul Leron katseli vaitonaisena Leopoldin kertomusta, maistaen samalla lasista. – No entä Hans Zimmer, taikuri jonka apulaisena nainen oli toiminut? – Yksinkertaista, Hans ei voinut hyväksyä hylätyksi tulemista, vaan uhkasi paljastaa naisen, niinpä tämän oli toimittava ja vieläpä niin, että tapauksella olisi kymmeniä silmäpareja. Kyseessä oli kuuluisa temppu, luodin kiinniottaminen ilmasta. – Uskomatonta, kerrassaan ällistyttävää, mutta kuinka tiesit siitä? – Ah, siitä oli varsin huomattava uutinen eräässä lehdessä. Samalla hetkellä nuori tarjoilija toi pöytään runsaan menun. – Mistä päättelit George Alligtonin ampuneen luodittomalla aseella? – Yksinkertaista komissaari hyvä. Boutet aseiden kuljetuslaatikossa on paikka kahdeksalletoista luodille, pyyhkiessäni pölyjä kaikki luodit oli paikoillaan. Kaksintaistelun jälkeen huomasin, että luoteja oli seitsemäntoista. – Sitä en käsitä miksi George Alligton piti murhata? – Lady Alligton tiesi ettei hän voinut olla enää kauan aloillaan, ja miehensä kuoltua hän saisi tarvittavan pääoman siirtyäkseen toisaalle. – Entä Helmut Dowel? Leopold kohotti hieman katsettaan, tarttuen samalla lasiin. 71 – Helmut Dowel, pelkkä pelinappula, isossa pelissä, yksinkertainen hölmö jota nainen käytti hyväkseen, sillä ei aikaakaan kun nainen olisi järjestänyt tämän hirsiköyteen. Vasta tässä vaiheessa Paul Leronille valkeni koko juttu, ja hän melkein pomppasi ylös tuolista tajutessaan millainen juttu todellisuudessa oli ollut kyseessä. – Tuohan on aivan uskomatonta, kuinka yksikään voi edes tehdä tuollaista. – Parahin komissaari, ei pidä unohtaa, että kyseessä oli vieraanmaan vakoilijatar, jonka on maansa ehdotonta huippua. Miehet keskittyivät nauttimaan aterian antimista hiljaisuuden vallitessa. – Mitä luulet? Kuulemmeko me vielä Alicia Alligtonista tämän jälkeen? – Epäilen sitä suuresti, vähemmästäkin on tuomittu kuolemaan, mitä taas tulee Helmuttiin, niin hän viettää loppuelämänsä lukkojen takana. – Aivan niin komissaari hyvä. Saatuaan aterian syödyksi, miehet poistuivat yhtä matkaa, kätellen vielä toisiaan ovella. – Mister Legress, teidän kaltaista tarvittaisiin tutkimuksissa. – Ah, älkää yrittäkö edes puhua minua ympäri, toisaalta koskaan ei pidä sanoa ei koskaan, joten kuka tietää... Tarinan loppu